

heder ved at tiltræde dem, er dette dog sket netop for at være saa hensynsfuld som muligt over for den højtærede Kultusminister. Det har i hvert Tilfælde ofte været en af Grundene dertil. Jeg nævner udtrykkeligt dette, fordi det i Aar tilfældigvis er saaledes, at det er paa Kultusministeriets Budget, at de eneste tre Ændringsforslag findes, der ikke ere tiltraadte af Finansudvalget. Dette maa altsaa ikke forstaas som et Ønske om at vise sig mindre kulant over for den højtærede Kultusminister. Nej, tværtimod! Jeg har allerede nævnt, at der mellem de tiltraadte Ændringsforslag kan være enkelte, som det, om jeg saa maa sige, har forvoldt os nogen Vanskelighed at gaa ind paa, og som vi derfor have tiltraadt med forholdsvis mindre let Sind. Ved Omtalen deraf vil jeg gøre opmærksom paa, at det, at man har Ordførere for Finansudvalget, betyder, at Udvalget i sin Begrundelse af de enkelte Ændringsforslag ikke overalt gaar ud fra de samme Motiver som de, der have ligget til Grund for og ere fremsatte i de Skrivelser fra Ministrene, som ledsage Ændringsforslagene, og som for Ministrene have været afgørende. Det er Ordførernes Sag at nævne — derfor har man en Ordfører —, hvilke Motiver Finansudvalget har haft. Jeg skal nævne enkelte Spørgsmaal, hvor der har været Betæneligheder, idet jeg dog af Hensyn til Tinget bemærker, at det nødigt maatte blive saaledes, at det er Finansudvalget, der træffer Afgørelsen, saaledes at de Herrer Medlemmer af Tinget fik den Følelse, at naar Finansudvalget havde tiltraadt eller modsat sig et Ændringsforslag, var det dermed afgjort, og saa var det for Resten ligegyldigt, hvad Medlemmerne sagde eller tænkte derom. Jeg vilde gerne med disse Bemærkninger i nogen Maade lægge Ansvaret for Afgørelsen i de enkelte Tilfælde over paa Medlemmerne. Jeg opfatter min Opgave som Ordfører som den, at jeg, naar vi ingen Betæneligheder have haft i Finansudvalget, men endogsaa meget kunne anbefale en Sag, skal sige det, og at jeg, naar vi have haft nogen Betænelighed, skal sige det, og saa bliver det de Herrer egen Sag, om de ville stemme for eller imod de Ændringsforslag, som foreligge til Afgørelse. Jeg har fundet saa meget mere Anledning til at gøre disse Bemærkninger, som vi i Fjor havde et Eksempel paa, at Flertallet af Medlemmerne godt, naar de finde Anledning dertil, kunne gaa

imod en endogsaa enstemmig Indstilling fra Finansudvalg, men naar Tingets Medlemmer paa et Punkt, hvor Finansudvalget ingenlunde har haft nogen Betænelighed ved at fraraade et Forslag, dog kunne stemme for det, saa er der saa meget mere Grund til at overveje, om man skal stemme til den ene eller til den anden Side, naar der har været Betæneligheder i Finansudvalget, selv om man til sidst der har maattet træffe en Afgørelse. Disse mere almindelige Bemærkninger gælde ikke blot for Behandlingen af Kultusministeriets Budget, men for Behandlingen af samtlige Ændringsforslag paa hele Finansloven.

Jeg gaar nu over til at omtale de enkelte Ændringsforslag, der findes paa Ændringsforslagslisten for § 21's Vedkommende under Nr. 48—107, for § 26's Vedkommende under Nr. 167—174, og endelig hvad § 27 angaar Ændringsforslaget under Nr. 194. Jeg skal om de to første Ændringsforslag under Nr. 48 og 49 kun bemærke, at det er en Ompostering, saa at de hverken gøre fra eller til. De næste ti Ændringsforslag Nr. 50—59 inkl. angaa alle Understøttelser til forskellige Personer til et samlet Beløb af 6,800 Kr. Jeg finder ingen Anledning til at fremhæve nogen enkelt af disse Understøttelser, men skal kun i Almindelighed sige, at Udvalget har tiltraadt dem alle til Trods for, at der er enkelte af dem, som man har fundet lovlige store, og andre, som man paa den anden Side kunde have ønsket noget større; men under Hensyn til de mange Faktorer, der spille ind med, naar der er Tale om at yde en saadan Understøttelse, baade vedkommendes Trang, de Fortjenester, vedkommende have haft af det offentlige, det Antal Aar, de — eller, hvis det er Enker, deres Mænd — have arbejdet i Statens Tjeneste osv., har man ment, at det vilde være saa vanskeligt at komme ind paa, at man har tiltraadt samtlige disse 10 Understøttelsesændringsforslag, som jeg derfor under et anbefaler til det høje Tings Vedtagelse. — Ændringsforslaget under Nr. 60 er stillet af et Mindretal, og det skal jeg som Følge deraf ikke komme ind paa nu. — Ændringsforslaget under Nr. 61 angaar et Tilskud af 10,000 Kr. til Flytning af Borris Kirke til Sparkær ovre ved Viborg. Det er et forholdsvis gammelt Spørgsmaal, idet det har været fremme gentagne Gange, men man har ikke tidligere kunnet finde en tilfredsstillende Form for Spørgsmaalets Løsning.